

Op naar Madrid (3): de thuisreis via Torrecciudad

Sommige jongeren bleven na de Wereldjongerendagen wat langer in Spanje. Na een voetbalwedstrijd voor het goede doel met het Spaanse team stond er nog een Maria-bedeavaart naar Torrecciudad op het programma.

18-9-2011

Zondag stopte het avontuur voor vele Wereldjongerendagen-gangers en

gingen duizenden pelgrims weer op naar huis, maar wij niet. Bijkomen van de geweldige ervaringen en alle ontmoetingen was er voor ons dus nog niet bij. Na de heilige Mis zondag op *Cuatro Vientos* (een vliegveld dat gereserveerd was voor alle 2 miljoen pelgrims), was het douchen, alles inpakken en klaarmaken voor de volgende activiteit op ons programma, de voetbalwedstrijd in het *Vicente Calderon Stadion*. Spanje versus de rest van de wereld. Deze voetbalwedstrijd, georganiseerd door de organisatie van de WJD als dank voor de vrijwilligers en de opbrengst bestemd voor het goede doel (*Harambee*), konden wij natuurlijk niet missen.

Dus rond het einde van het middaguur stonden wij met zijn dertigen klaar om te vertrekken naar het stadion, we hadden geen kaartjes gereserveerd dus moesten we op tijd aanwezig zijn wilden we nog kans

maken op kaarten. In de metro kwamen we de eerste andere voetbalfans al tegen en naarmate we dichterbij het stadion kwamen werd de toestroom alleen maar groter. Vooral Spanjaarden maar ook nog heel veel pelgrims van over de hele wereld.

Tijdens de WJD hing er overal een gevoel van saamenhorigheid, gezelligheid en respect. Alle jongeren kwamen met hetzelfde doel naar Madrid en deelden dezelfde waarden en normen. Ik wist niet of ik van deze voetbalwedstrijd hetzelfde kon verwachten. Voetbal verbindt en brengt mensen in een land bij elkaar, maar zorgt vaak toch ook voor onderlinge strijd en competitie tussen landen. Maar in de toestroom en tussen alle wachtende mensen merkte je helemaal niets van competitie of strijd. De sfeer van saamenhorigheid, gezelligheid en wederzijds respect werden hier

gewoon voortgezet. Tijdens de voetbalwedstrijd werd deze sfeer alleen maar groter.

Mensen uit alle landen zaten gewoon door elkaar, iedereen juichte bij elk goal of het nou Spanje of de rest van de wereld was, mensen namen foto's met elkaar in het stadion, er werd gezongen en geklapt, er werd "Benedicto" geschreeuwd alsof ons leven er van af hing en niet te vergeten de ontelbare wave's.

Voetbal is een geweldige manier om mensen van verschillende werelddelen samen te brengen. De liefde voor elkaar en voor de paus, zelfs in deze voetbal wedstrijd te merken, was heel bijzonder en niet snel te vergeten.

De volgende dag gingen we er alweer vroeg uit en op weg naar Torreciudad. Wij hadden de luxe en comfort van een bus, maar in de elfde eeuw legden pelgrims de weg

door de bergen te voet af, zonder aangelegde wegen. Aangekomen volgden we eerst de Mis en daarna kregen we een rondleiding. In de bedevaartplaats (gebouwd op verzoek van de heilige Jozefmaria Escrivá) wordt met name Maria vereerd. Dit wordt al duidelijk als je naar het prachtige altaarstuk kijkt, waarin acht taferelen van het leven van Maria zijn uitbeeld. Als je een rondje door de bedevaartsplaats loopt zie je overal prachtige en indrukwekkende beelden en ruimtes. Met als vier hoogtepunten voor mij toch wel: het kruisbeeld van een Jezus die alle mensen die binnen komen recht aankijkt, het altaarstuk van het leven van Maria, de ruimtes vol met Mariabeelden die pelgrims van over de hele wereld mee hebben genomen en de vele biechtstoelen (40 stuks) waar je vergeving kan vragen om weer opnieuw te beginnen

Na twee uurtjes die voorbij vlogen moesten we alweer verder op weg naar huis. De laatste verrassing, namelijk de ontzettend indrukwekkende en mooie afdaling met prachtig natuurschoon, was een prachtige afsluiting van een mooie en geweldige reis die nog lang in ons geheugen zal blijven zitten. Nu op naar de reünie in Amsterdam op 10 september!

Marie-José van Gorp

pdf | Document automatisch
aangemaakt door <https://opusdei.org/nl-nl/article/op-naar-madrid-3-de-thuisreis-via-torreciudad/> (23-3-2026)